

UOHSX00CU3SR

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R0162/2019/VZ-31952/2019/322/PJe

Brno 21. listopadu 2019

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 17. 9. 2019 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne navrhovatelem –

- **Axial Personnel Agency, s.r.o.**, IČO 61056014, se sídlem Hybernská 1009/24, 110 00 Praha 1 – Nové Město, ve správním řízení zastoupená na základě plné moci ze dne 8. 7. 2019 JUDr. Petrem Holým, advokátem, ev. č. ČAK 04455, se sídlem Na Kozačce 1289/7, 120 00 Praha 2,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0260/2019/VZ-24695/2019/513/IHI ze dne 5. 9. 2019 vydanému ve správním řízení ve věci přezkumu úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky „**Dočasné přidělení zaměstnanců**“ ve zjednodušeném režimu, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění ve Věstníku veřejných zakázek dne 18. 4. 2019 a uveřejněno dne 23. 4. 2019 pod ev. č. Z2019-013041 a v Úředním věstníku Evropské unie bylo uveřejněno dne 23. 4. 2019 pod ev. č. 2019/S 079-190802,

jehož dalším účastníkem jsou zadavatel –

- **Správa Pražského hradu**, IČO 49366076, se sídlem Hrad I. nádvoří 1, 119 00 Praha 1 – Hradčany,

a také vybraný dodavatel –

- **UNIJOB s.r.o.**, IČO 27201554, se sídlem Kateřinská 1541/5, Nové Město, 120 00 Praha 2,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 5. 9. 2019 č. j. ÚOHS-S0260/2019/VZ-24695/2019/513/IHI

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení vedené před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Zadavatel – Správa Pražského hradu, IČO 49366076, se sídlem Hrad I. nádvoří 1, 119 00 Praha 1 – Hradčany (dále jen „**zadavatel**“) – odeslal dne 18. 4. 2019 k uveřejnění ve Věstníku veřejných zakázek oznámení o zahájení zadávacího řízení, čímž bylo podle zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“¹), zahájeno zadávací řízení na veřejnou zakázku s názvem „Dočasné přidělení zaměstnanců“ zadávanou ve zjednodušeném režimu; toto oznámení bylo ve Věstníku veřejných uveřejněno dne 23. 4. 2019 pod ev. č. Z2019-013041 a v Úředním věstníku Evropské unie bylo uveřejněno dne 23. 4. 2019 pod ev. č. 2019/S 079-190802 (dále jen „**veřejná zakázka**“).
2. Předmět veřejné zakázky je vymezen v čl. II.1.4) oznámení o zahájení zadávacího řízení takto: *„Předmětem této veřejné zakázky je dočasné přidělení zaměstnanců, tj. pomocného personálu, vykonávajících kustodní, úklidové, stěhovací a průvodcovské práce, práce pokladní – prodavačky, pokladní – informátora a dokumentátora v objektech, s nímž je příslušný hospodařit zadavatel, což umožní zadavateli pokrýt případnou potřebu personálu, která je pouze dočasná.“* Podle čl. II.1.5) tohoto oznámení činí předpokládaná celková hodnota 79 200 000 Kč bez DPH.
3. Zadavatel rozhodnutím ze dne 5. 6. 2019 (dále jen „**rozhodnutí o výběru dodavatele**“) rozhodl o přidělení této nadlimitní veřejné zakázky na služby účastníkovi zadávacího řízení UNIJOB s.r.o., IČO 27201554, se sídlem Kateřinská 1541/5, Nové Město, 120 00 Praha 2 (dále jen „**vybraný dodavatel**“). Současně zadavatel oběma účastníkům zadávacího řízení doručil prostřednictvím elektronického nástroje Oznámení o výběru dodavatele ze dne 5. 6. 2019 včetně zprávy o hodnocení nabídek ze dne 21. 5. 2019 a ze dne 4. 6. 2019.
4. Proti rozhodnutí zadavatele o výběru dodavatele podal druhý účastník zadávacího řízení – Axial Personnel Agency, s.r.o., IČO 61056014, se sídlem Hybernská 1009/24, 110 00 Praha 1 – Nové Město (dále jen „**navrhovatel**“) – námitky ze dne 19. 6. 2019, jež byly zadavateli doručeny téhož dne.

¹ Pokud je v tomto rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení v daném případě ve smyslu ustanovení § 129 zákona v návaznosti na ustanovení § 273 zákona.

5. Zadavatel rozhodnutím ze dne 27. 6. 2019 podané námitky odmítl. Rozhodnutí o odmítnutí námitek bylo stěžovateli doručeno téhož dne.
6. Vzhledem k tomu, že uvedený stěžovatel nepovažoval postup zadavatele v zadávacím řízení za zákonný, podal u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) jako správního orgánu příslušného podle § 248 zákona k výkonu dozoru nad dodržováním pravidel stanovených tímto předpisem návrh ze dne 8. 7. 2019 na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele.
7. Navrhovatel žádal uložení opatření k nápravě spočívajícího ve zrušení rozhodnutí o výběru dodavatele. Argumentoval tím, že zadavatel se nezabýval otázkou, zda není nabídková cena vybraného dodavatele mimořádně nízká. Navrhovatel konstatoval, že si je vědom toho, že zadavatel zadával veřejnou zakázku ve zjednodušeném režimu dle § 129 zákona, v rámci něž se nepoužije část čtvrtá zákona včetně ustanovení § 113, má nicméně za to, že povinnost zadavatele zvažovat otázku mimořádně nízké nabídkové ceny (dále jen „**MNNC**“) a vyzvat dodavatele k písemnému zdůvodnění nabídkové ceny vyplývá mimo jiné z § 48 odst. 4 zákona. Tím, že zadavatel MNNC neposuzoval a vybraného dodavatele ke zdůvodnění nevyzval, došlo dle navrhovatele k porušení zákona a zásad transparentnosti a rovného zacházení. Zadavatel se dle navrhovatele nejen nezajímal, kde vezme vybraný dodavatel reálné prostředky na zvyšování mezd a další nutné související náklady jako např. náklady na pracovní oděvy či povinné lékařské prohlídky, ale dokonce dle navrhovatele připustil, že vybraný dodavatel bude porušovat zákon, když za své zaměstnance nebude odvádět povinné odvody na zdravotní a sociální pojištění. Dle navrhovatele totiž bude vybraný dodavatel tyto zaměstnance zaměstnávat na dohodu o provedení práce, ačkoliv v režimu ustanovení § 307a zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákoník práce**“) je dle navrhovatele možno dočasně přidělovat pouze ty zaměstnance, kteří jsou v pracovním poměru či mají dohodu o pracovní činnosti, tedy jsou v takovém pracovněprávním vztahu, kde jsou odvody na zdravotní a sociální pojištění povinné. Náklady na uvedené odvody pojistného v nabídkové ceně vybraného dodavatele dle navrhovatele kalkulovány nejsou.
8. Úřad obdržel uvedený návrh dne 8. 7. 2019 a tímto dnem bylo podle § 249 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) zahájeno správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele.
9. Rozhodnutím č. j. ÚOHS-S0260/2019/VZ-23610/2019/513/IHI ze dne 26. 8. 2019 nařídil Úřad z moci úřední předběžné opatření spočívající v uložení zákazu zadavateli uzavřít smlouvu na veřejnou zakázku.

II. Napadené rozhodnutí

10. Úřad dne 5. 9. 2019 vydal rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0260/2019/VZ-24695/2019/513/IHI (dále jako „**napadené rozhodnutí**“), kterým rozhodl o zamítnutí návrhu podle § 265 písm. c) zákona, neboť dle názoru Úřadu návrh nesměřuje proti postupu, který je zadavatel povinen dodržovat podle tohoto zákona.
11. Úřad své rozhodnutí odůvodnil tím, že zadavatel neměl právní povinnost MNNC zkoumat. S ohledem na to, že navrhovatel spatřoval pochybení zadavatele v tom, že zadavatel

neposuzoval otázku, zda nabídka vybraného dodavatele neobsahuje MNNC, směřuje jeho návrh dle Úřadu proti postupu, který zadavatel nebyl povinen dodržovat podle zákona.

III. Rozklad navrhovatele

12. Dne 17. 9. 2019 obdržel Úřad rozklad navrhovatele z téhož dne, kterým brojí proti napadenému rozhodnutí v plném rozsahu. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo navrhovateli doručeno dne 9. 9. 2019. Navrhovatel tak podal rozklad v zákonné lhůtě.

Námítky rozkladu

13. Navrhovatel konstatoval, že jeho návrh se netýkal otázky vyloučení účastníka kvůli nezdůvodnění nízké nabídkové ceny, neboť je zřejmé, že ustanovení § 48 odst. 4 zákona eventualitu vyloučení formuluje jen jako možnost zadavatele, ale že návrh směřoval proti postupu zadavatele při samotném zkoumání a posuzování výše nabídkové ceny vybraného dodavatele, tedy otázek, zda jde o MNNC a zda je namístě výzva k jejímu zdůvodnění. Zadavatel tyto otázky dle navrhovatele dostatečně nezkoumal, ačkoli údajně byly důvodné pochybnosti o tom, že nabídková cena vybraného dodavatele není mimořádně nízká a že vybraný dodavatel bude plnit zakázku v souladu s obecně závaznými právními předpisy. Dle navrhovatele jde tedy o povinnost zadavatele zkoumat a posuzovat, zda nabídkové ceny nejsou mimořádně nízké ve vztahu k předmětu veřejné zakázky, a vyzvat příslušného dodavatele o zdůvodnění nabídkové ceny, jestliže je jeho nabídková cena ve vztahu k předmětu řízení mimořádně nízká.
14. Navrhovatel dále namítá, že v návrhu poukazoval výslovně i na porušení pracovněprávních předpisů (§ 307a zákoníku práce), pokud vybraný dodavatel jakožto personální agentura hodlá dočasně přidělovat také své zaměstnance s dohodou o provedení práce, což dle navrhovatele zadavatel podle rozhodnutí o námítkách akceptuje, a v rámci svého postupu (nekonání) při zkoumání a posuzování výše nabídkových cen nikterak neřeší, ačkoli je to v návaznosti na § 307a zákoníku práce i v rozporu s § 48 odst. 5 zákona. Dle navrhovatele tedy není pravda, že by proti tomuto posouzení zadavatele nebrojil ani jej nezpochybňoval, jak uvádí Úřad v odst. 64. napadeného rozhodnutí.
15. Navrhovatel dále vyslovil právní názor, že v ustanovení § 48 odst. 4 zákona je dána možnost zadavatele v dané situaci uchazeče z řízení vyloučit, přičemž zároveň je tímto ustanovením dána povinnost zadavatele vytvořit předpoklady pro toto „správní uvážení“, tedy povinnost zkoumat a posuzovat nabídkové ceny z hlediska toho, zda nejsou mimořádně nízké, a pokud ano, pak zda je příslušní uchazeči zdůvodnili. Jinými slovy, aby zadavatel mohl zvážit vyloučení účastníka z důvodu dle ustanovení § 48 odst. 4 zákona, musí dle navrhovatele nejprve dojít ke zkoumání toho, zda nejde o MNNC, a případně k jejímu zdůvodnění účastníkem, dojde-li zadavatel k závěru, že o MNNC jde. V této části tedy dle navrhovatele není ustanovení § 48 odst. 4 zákona fakultativní, jak uvádí Úřad, a nelze tedy říci, že se tato podmínka bude ignorovat, že se nebude zkoumat a že je to jen na libovůli zadavatele, zda se otázkou MNNC bude zabývat, a to tím spíše, pokud nabídková cena je jediným kritériem pro hodnocení nabídek jako v tomto případě. Nezkoumání a neposuzování otázky MNNC je pak dle navrhovatele i v rozporu se základními zásadami zadávání veřejných zakázek dle § 6 zákona, což dle navrhovatele

nejsou jen bezobsažné fráze a dodržování těchto zásad je klíčové pro spravedlivý průběh zadávacího řízení, aby bylo možné transparentně a objektivně posoudit a srovnat nabídky obou účastníků zadávacího řízení.

16. Dle navrhovatele nelze v daném případě hovořit o skutečném zkoumání a posouzení nabídkové ceny vybraného dodavatele, neboť zadavatel úvahu o MNNC odbyl jen strohým konstatováním, že ocenění všech položek vybraného dodavatele je vyšší než zadavatelem deklarovaná srovnatelná mzda a že nabídková cena vybraného dodavatele odpovídá obvyklým cenám na trhu práce, ačkoli tuto nabídkovou cenu lze z objektivních hledisek (zejména nezapočítané povinné odvody za dočasně přidělované zaměstnance a nezapočítané náklady na zvyšování mezd až o 10%) ve vztahu k předmětu veřejné zakázky považovat zjevně za mimořádně nízkou a zpochybňující řádné splnění zakázky.
17. Zásadní rozdíl ve srovnání s jinými zakázkami na jiná plnění tkví dle navrhovatele ve zdejším případě v tom, že předmětem veřejné zakázky na dočasné přidělení zaměstnanců není jen strohé vyhledání vhodného zaměstnance, jeho zaměstnání a přidělení, ale po celou dobu přidělení *ex lege* plnění veškerých souvisejících povinností zaměstnavatele, včetně placení souvisejících nákladů.

Závěr rozkladu

18. V závěru rozkladu navrhovatel požaduje, aby napadené rozhodnutí bylo změněno tak, že se rozhodnutí o výběru dodavatele ruší.

IV. Řízení o rozkladu

19. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu a podle § 88 odst. 1 téhož zákona předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

20. Po projednání rozkladu a veškerého souvisejícího spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech byl podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy v plném rozsahu a jeho správnost pak v rozsahu námitek uvedených v rozkladu. S přihlédnutím k návrhu rozkladové komise byl přijat následujícím závěr.
21. Úřad napadeným rozhodnutím rozhodl správně a v souladu s právními předpisy. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí jsou v podrobnostech rozvedeny důvody, proč bylo třeba přistoupit k potvrzení napadeného rozhodnutí a zamítnutí podaného rozkladu.

V. K námitkám rozkladu

22. Navrhovatel napadal návrhem postup zadavatele spočívající v nedostatečném posouzení přítomnosti MNNC v nabídce vybraného uchazeče. Úřad věc posoudil tak, že v předmětném zadávacím řízení neměl zadavatel právní povinnost posuzovat, zda nabídková cena vybraného dodavatele není mimořádně nízká. Na základě toho Úřad uzavřel, že návrh směřuje proti postupu, který zadavatel nebyl povinen dodržovat. Předseda se zabýval

otázkou, zda Úřad věc posoudil správně. Institutu MNNC se dotýkají následující ustanovení zákona.

23. Podle § 28 odst. 1 písm. o) zákona se MNNC rozumí nabídková cena nebo náklady uvedené účastníkem zadávacího řízení, které se jeví jako mimořádně nízké ve vztahu k předmětu veřejné zakázky.
24. Podle § 48 odst. 4 zákona zadavatel může vyloučit účastníka zadávacího řízení, pokud nabídka účastníka zadávacího řízení obsahuje MNNC, která nebyla účastníkem zadávacího řízení zdůvodněna.
25. Podle § 113 odst. 1 zákona provede zadavatel posouzení mimořádně nízké nabídkové ceny před odesláním oznámení o výběru dodavatele.
26. Podle § 113 odst. 6 zákona (část čtvrtá, hlava IX. zákona) zadavatel posoudí objasnění MNNC. Zadavatel účastníka zadávacího řízení vyloučí, pokud z objasnění MNNC vyplývá, že
 - a. nabídková cena je MNNC z důvodu porušování povinností uvedených v § 113 odst. 4 písm. a) zákona,
 - b. nabídková cena je mimořádně nízká z důvodu veřejné podpory a účastník zadávacího řízení není schopen na výzvu zadavatele prokázat, že veřejná podpora byla poskytnuta v souladu s předpisy Evropské unie; jestliže je účastník zadávacího řízení vyloučen z tohoto důvodu, informuje zadavatel o této skutečnosti Evropskou komisi, nebo
 - c. neobsahuje potvrzení skutečností podle § 113 odst. 4 zákona.
27. Podle § 129 odst. 2 zákona zadavatel při zadávání veřejné zakázky ve zjednodušeném režimu postupuje podle této části (pozn. část pátá zákona) a použije také části první, druhou, desátou až třináctou.
28. Pro účely zjednodušeného postupu dle § 129 zákona zákonodárce skutečně nestanovil zadavateli povinnost posuzovat otázku, zda nejsou nabídkové ceny mimořádně nízké. Ustanovení § 113 odst. 6 zákona, kde je dána povinnost k vyloučení dodavatele, který nabídl MNNC, je totiž řazeno v části čtvrté zákona. Část čtvrtá zákona se při zjednodušeném postupu dle § 129 zákona nepoužije.
29. Tato skutečnost ničeho nemění na tom, že z ustanovení § 48 odst. 4 zákona zadavateli vyplývá oprávnění dodavatele vyloučit, pokud zjistí, že tento dodavatel MNNC nabídl a neobjasnil ji.
30. Ačkoliv tedy zákonodárce neuložil zadavateli povinnost zabývat se otázkou přítomnosti MNNC v podaných nabídkách, založil zadavateli oprávnění za určitých okolností dodavatele v souvislosti s MNNC vyloučit. To znamená, že při zjednodušeném postupu zadavatel otázku přítomnosti MNNC v nabídce dodavatele posuzovat nemusí. Pokud tak ovšem učiní, může dodavatele, který MNNC neobjasnil, ze zadávacího řízení vyloučit.
31. Navrhovatel namítal, že povinnost posuzovat přítomnost MNNC v podaných nabídkách zadavateli vyplývá z ustanovení § 48 odst. 4 zákona. Navrhovatel argumentoval tím, že má-li zadavatel mít skutečnou možnost posoudit, zda je na místě dodavatele zadávacího řízení vyloučit, musí k tomu nejdříve vytvořit předpoklady, tedy nabídkové ceny posoudit a zvážit,

zda se nejedná o MNNC. Jen přítomnost MNNC v nabídkové ceně by totiž mohla zadavateli založit oprávnění vyloučit dodavatele dle § 48 odst. 4 zákona.

32. Uvedená námitka je ve své podstatě snahou o dovození právní povinnosti, která v právním předpisu není výslovně uvedena, pomocí teleologického výkladu tohoto předpisu, tedy výkladu s přihlédnutím k jeho účelu. Předseda se proto zabýval otázkou, jaký byl úmysl zákonodárce, pokud jde o ustanovení § 48 odst. 4 zákona.
33. V důvodové zprávě k § 48 zákona se uvádí: „*Důvody pro vyloučení účastníka zadávacího řízení jsou v § 48 formulovány ve většině jako možné, nikoli však povinné. Důvodem je skutečnost, že by nebylo účelné zadavateli ve všech případech ukládat, aby důvody pro vyloučení zkoumal.*“ (důvodová zpráva k § 48 zákona, citováno z www.beck-online.cz, právní informační systém).
34. Z důvodové zprávy jasně plyne, že koncipoval-li zákonodárce v ustanoveních jednotlivých odstavců § 48 zákona některé případy vyloučení jako fakultativní, tedy jako oprávnění zadavatele, chtěl dát zadavateli možnost dodavatele z příslušných důvodů vyloučit, aniž by ho však dotčeným ustanovením, které toto oprávnění zakotvuje, nutil existenci takových důvodů pro vyloučení zkoumat. To je nepochybně nutné vztáhnout i na důvod vyloučení podle § 48 odst. 4 zákona. Zákonodárce tedy zamýšlel umožnit zadavateli vyloučit dodavatele, který nabídl MNNC, aniž by ji objasnil, avšak nezamýšlel mu ustanovením § 48 odst. 4 zákona uložit povinnost zabývat se otázkou, zda dodavatel MNNC nabídl či nikoliv.
35. Úmysl zákonodárce je zcela jasný. Teleologickým výkladem § 48 odst. 4 zákona je třeba dovodit, že zákonodárce nezamýšlel tímto ustanovením uložit zadavateli povinnost přítomnost MNNC v podaných nabídkách posuzovat. Taková povinnost je obsažena nanejvýše v § 113 odst. 1 zákona, který se však pro účely zjednodušeného postupu nepoužije. Závěr takto provedeného teleologického výkladu je i v plném souladu se závěry výkladu jazykového. Z dikce uvedeného ustanovení totiž nevyplývá zadavateli žádná povinnost. Nelze k tomu dospět ani žádnou jinou výkladovou metodou (např. výkladem logickým či systematickým).
36. Pokud navrhovatel § 48 odst. 4 zákona vykládá tak, že uvedené ustanovení zadavateli povinnost posuzovat přítomnost MNNC v podaných nabídkách zakládá, pak je tento jeho právní názor ve zjevném rozporu jednak s jasně projeveným úmyslem zákonodárce, jednak i se závěry, k nimž lze dospět aplikací ostatních výkladových metod na uvedené ustanovení.
37. Rozkladové námitce, že z ustanovení § 48 odst. 4 zákona plyne zadavateli povinnost posuzovat přítomnost MNNC v podaných nabídkách, proto nelze přisvědčit.
38. Pokud jde o námitku, že navrhovatel v návrhu poukazoval výslovně i na porušení pracovněprávních předpisů (§ 307a zákoníku práce), je pravda, že navrhovatel na to skutečně poukazoval v čl. IV. návrhu.
39. Nicméně fakt, že navrhovatel upozorňoval na porušení pracovněprávních předpisů vybraným dodavatelem, sám o sobě nikterak nevyvrací to, že návrh směřuje proti postupu, který zadavatel nebyl dle zákona povinen dodržet. Je třeba důsledně rozlišovat mezi postupem vybraného dodavatele a postupem zadavatele.

40. Za pochybení zadavatele navrhovatel v návrhu označil to, že zadavatel neposuzoval otázku MNNC. Navrhovatel v návrhu nekritizoval to, že zadavatel vybraného dodavatele pro porušování pracovněprávních předpisů nevyločil ze zadávacího řízení. V porušování ustanovení pracovního práva navrhovatel spatřoval pouze důvod, kvůli němuž vybraný dodavatel mimořádně nízkou cenu nabídl. Úřad tedy správně zaměřil svoji pozornost k otázce, zda zadavatel měl povinnost zabývat se otázkou MNNC či nikoliv.
41. Jak bylo výše zdůvodněno, zadavatel povinnost zkoumat přítomnost MNNC v nabídce vybraného dodavatele neměl. Rozkladová námitka tedy není důvodná.
42. Pokud jde o námitku, že zadavatel porušuje ustanovení § 48 odst. 5 zákona tím, že přehlíží porušování pracovněprávních předpisů ze strany vybraného dodavatele, konstatuje předseda následující.
43. Podle § 48 odst. 5 písm. a) zákona může zadavatel vyloučit účastníka zadávacího řízení pro nezpůsobilost, pokud prokáže, že plnění nabízené dodavatelem by vedlo k nedodržování povinností vyplývajících z předpisů práva životního prostředí, sociálních nebo pracovněprávních předpisů nebo kolektivních smluv vztahujících se k předmětu plnění veřejné zakázky.
44. Podle § 48 odst. 8 zákona vybraného dodavatele zadavatel vyloučí z účasti v zadávacím řízení, pokud zjistí, že jsou naplněny důvody vyloučení podle odstavce 2 nebo může prokázat naplnění důvodů podle odstavce 5 písm. a) až c).
45. Pokud měl navrhovatel na mysli, že zadavatel porušil určitou právní povinnost stanovenou § 48 odst. 5 zákona, pak nelze než konstatovat, že obdobně jako ustanovení § 48 odst. 4 zákona obsahuje i ustanovení § 48 odst. 5 zákona dikci „může vyloučit“. Zadavateli je opět dána toliko možnost, nikoliv povinnost k vyloučení přistoupit. Rozkladová námitka je proto zjevně nedůvodná.
46. Ve spojení s tvrzeným porušením pracovněprávních předpisů by snad bylo rozumně možné představit si námitku porušení § 48 odst. 8 zákona, kterou však navrhovatel nevznesl. Opomenutí zadavatele spočívající v tom, že vybraného dodavatele ze zadávacího řízení nevyločil, navrhovatel v návrhu vůbec nekritizoval. Navrhovatel svoji argumentaci staví jak v návrhu, tak i v podaném rozkladu výlučně na tom, že zadavatel neposuzoval přítomnost MNNC v nabídce vybraného dodavatele.
47. Nakonec, i v rozkladu (čl. III.) navrhovatel výslovně uvádí: *„Navrhovatel především uvádí, že jeho návrh se netýkal otázky vyloučení účastníka kvůli nezdůvodnění nízké nabídkové ceny, neboť je zřejmé, že ustanovení § 48 odst. 4 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, (dále jen „zákon“), eventualitu vyloučení formuluje „jen“ jako možnost zadavatele, ale že návrh směřoval proti postupu zadavatele při samotném zkoumání a posuzování výše nabídkové ceny uchazeče UNIJOB s.r.o. (...).“*
48. Úřad tedy správně posoudil, že návrh směřuje toliko proti opomenutí zadavatele spočívajícím v neposouzení přítomnosti MNNC v nabídce vybraného dodavatele, tedy proti postupu, který zadavatel nebyl podle zákona povinen dodržovat. Rozkladové námitce tedy nelze nikterak přisvědčit.
49. Navrhovatel se v rozkladu ohrazuje proti závěrům bodu 64. odůvodnění napadeného rozhodnutí. Tam Úřad mimo jiné uvádí: *„Zadavatel v čl. III. bodu 3. této zprávy konstatoval,*

že nebyly zjištěny skutečnosti předvídané v § 48 odst. 5 písm. a) až c) zákona pro vyloučení vybraného dodavatele (tj. pro nezpůsobilost např. z důvodů nedodržování povinností vyplývajících z předpisů práva životního prostředí, sociálních nebo pracovně právních předpisů nebo kolektivních smluv atd.). Proti tomuto posouzení zadavatele navrhovatel v návrhu ani v námitkách nijak nebrojil ani je nezpochybňoval; Úřad na tuto část zprávy o hodnocení nabídek poukazuje pouze pro dokreslení celkového postupu zadavatele v rámci § 48 zákona.“.

50. Lze přisvědčit navrhovateli v tom, že se ohrazoval proti tomu, že zadavatel nezjistil skutečnosti dle § 48 odst. 5 písm. a), tedy konkrétně porušování pracovněprávních předpisů. Vůči tomu navrhovatel brojil. Navrhovatel tento okruh námitek však spojil výhradně s domnělým porušením povinnosti zadavatele posuzovat otázku MNNC, nikoliv s porušením povinnosti zadavatele vyloučit vybraného navrhovatele, jak zadavateli vyplývá z ustanovení § 48 odst. 8 zákona. Závěr, že návrh směřuje proti postupu, jež zadavatel nebyl povinen dodržovat, je tedy zcela namístě, neboť posuzovat otázku MNNC zadavatel v tomto případě skutečně povinen nebyl.
51. Navrhovatel dále namítal, že nelze v daném případě hovořit o skutečném zkoumání a posouzení nabídkové ceny vybraného dodavatele, neboť zadavatel úvahu o MNNC odbyl jen strohým konstatováním, že ocenění všech položek vybraného dodavatele je vyšší než zadavatelem deklarovaná srovnatelná mzda a že nabídková cena vybraného dodavatele odpovídá obvyklým cenám práce trhu práce.
52. K tomu je třeba konstatovat, že je zcela bezpředmětné zkoumat, s jakou důkladností zadavatel přítomnost MNNC v nabídce vybraného dodavatele posuzoval, pokud zadavatel posuzovat otázku MNNC vůbec nemusel.
53. Pokud jde o námitku, že neposuzování otázky MNNC je v rozporu se základními zásadami formulovanými v § 6 zákona, je třeba konstatovat, že z těchto zásad nelze dovozovat právní závěry, které jsou protichůdné vůči tomu, co jasně plyne z ustanovení zákona.
54. Zásady obsažené v § 6 zákona totiž představují abstraktní hodnoty, na kterých je právní úprava v zákoně vybudována. Ustanovení zákona pak představují konkrétní projev vůle zákonodárce určující, jak má být ta která otázka právně upravena. Mezi obecnými zásadami dle § 6 zákona a konkrétními zákonodárcem stanovenými pravidly panuje poměr obecného a konkrétního. Pravidlo stanovené konkrétně má před obecným vždy přednost. Z toho plyne, že lze-li obsah právní normy zjistit výkladem určitého právního ustanovení, nelze oproti takto zjištěné právní normě dávat přednost právnímu závěru, který je vybudován toliko na abstraktních zásadách dle § 6 zákona.
55. Jak bylo výše dovozeno, zákon dává zadavateli postupujícímu zjednodušeným postupem dle § 129 zákona možnost rozhodnout se, zda bude posuzovat přítomnost MNNC v nabídce vybraného dodavatele či nikoliv. Toto pravidlo lze s přihlédnutím ke zjevnému úmyslu zákonodárce dovodit z ustanovení § 48 odst. 4 zákona. Je zde tedy přítomno konkrétní zákonné ustanovení, z něž plyne právní norma zcela protichůdná tomu, co se navrhovatel snaží dovodit ze zásad formulovaných v § 6. Proto nelze rozkladové námitce přisvědčit.

56. Lze shrnout, že otázku, zda byl zadavatel ve zdejším případě povinen zabývat se možnou přítomností MNNC v nabídce vybraného dodavatele, posoudil Úřad v souladu se zákonem, když uzavřel, že zadavatel takovou povinnost neměl.
57. S ohledem na vše výše uvedené je třeba uzavřít, že návrh skutečně směřuje proti postupu, který zadavatel nebyl podle zákona povinen dodržet. Rozkladové námitky proto nejsou důvodné. Úřad věc posoudil správně a v souladu se zákonem. Předsedovi proto nezbylo než napadené rozhodnutí potvrdit a podaný rozklad zamítnout.

VI. Závěr

58. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, bylo zjištěno, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu. Proto bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona, nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Správa Pražského hradu, Hrad I. nádvoří 1, 119 00 Praha 1 – Hradčany
2. JUDr. Petr Holý, advokát, Na Kozačce 1289/7, 120 00 Praha 2
3. UNIJOB s.r.o., Kateřinská 1541/5, 120 00 Praha 2

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy